

nink latte hobbesele tek päle. Jalgu peate põlvest sani egga tundi, ka õ ajjal, külma wega lastma. Kui haige hobben liig paks ning lihhaw om, siis jätke tedda kaks päiwa nink kaks ööd ilma sömata nink ka päle to 5 ehk 6 päiwa andke tälle ennege poolt toito nink sunnitsel aol ennege wärsket haino, ent ei mitte wärsket ristikhaino. Urge peljake, et hobben nälja kätte lõppep. Nälg om se tõbbe man figeparremb arst. Ent puhhast, wärsket külma wet andke hobbesele juuwa, ni paljo kui ta tahhap, sest se jahhutap nink selletap werd. Kui hobbese sit sõwma nink penikene om, siis heitke eddimätsel nink tõisel päiwal tõbbe algmisen hommungul nink õddangul peo täüs sola jogi siise. Ka enne jootmist wõip tälle eggakõrd pool puddel seppa siise anda. Ent se man om wajja tähhele panna, et middake hinge kurko ei lä, enge kink õkwa kõrrist allalät.

Kui hobben latte päiwa nink latte õ pärrast ei sa parrembide jalgu pääl saista, enge neid wahhel damise ülleetõstap nink waiwaga jälle mahhapanne nink se man wallo pärrast soni kottotõmbap nink oigap, siis om wajja weel tõistkõrda üllewät nimmitetul wisil toop werd laske, ehk ka kabjast essi adert laske. Ent kabjast ei mõista eggamees werd laske. Kui sedda wajja om, siis peap hobben haigede jalguga pehme põhhu pääl saisma, sest et aadrilastmise läbbi kabja weel ennamb nakkawa haalutama. Hädda pärrast wõip sest nahhast, mes kabja liggi om, nink mes kägega tunnus pallaw nink paistetud ollawat, ümberõri waiwa wäitsega päält alla pole kriipsu tõmmata, et werri wäljatullep. Reid kriipsu tetta poolt tolli piuta nink jättetas poolt tolli wahhet, ent nahka ei tohhi süggawaste läbbileigata.

Wie ehk kuuwe päiwa pärrast laske raudseppal kabja weidike wäljawärkida nink pärrakaia, kas kabja eddeotsan, talla al, mädäda tunnus ollawat.

Kui se nida om, siis peap raudsep wärgirawwaga kink wäliasi talla, tülke ärrakassima nink üts wilbitül rawwaga allalõma.

Kui hobben nädal aigo om pööddenu nink ifs weel jalla ei olle terwes sanu, kui kabja ifs weel pallawa omma nink hobben julgeste ei wõi päle astu, siis peate weel 3 ehk 4 nädalat tedda kassinaaste söötma ning tedda ränga tö eest nink lia ajamise eest hoitma. Eggapäiw peate siis ka kabja liggi nahka katskõrd salwiga mätima, mes raswast nink terpentini, õlist, kummaski pool ossa, kofkosulatetas. Kabja peate ifs weel pehme nink hämmehoitma nink rinna nahhast narrits läbbitõmbama, mes 2 ehk 3 nädalat saisma jääp nink eggapäiw ligutetas.

Seddawisi wõip hobbest, mes kabja pallandiko pöödep, jälle terwuse mannu sata. Ent mitmil jääp ifs kabja man tõbbe märk pärra. Kabbi jääp korplikus, kaswatap rōngasi, mes eddepool ah-tamba, taggapool laiemba omma, nink sünnitap eddepole pääl üts tomp nink kabja pohhi waup nidade alla, et ei wõi ennamb wanna modo rawwutada, ilma et pitsitamise wigga sünnip. Säratsel hobbesel peap laiembid raudu, mes siisestpoolt osiko omma, kabja pärra zaggama, nink weel wilti lastma wahhele panna, et hobben ennege hädda pärrast wõip päle toetada. Särane hobben warrip ifs jalgu, essiär-ralikult käägi algusen, nink toetap jalgu ifs enne kabja taggumetsse pole päle. Hobbest, kel säratse kabja omma, ehk sedda modo kääwa, ärge osike joht tõhobbese!

Selle hä nõrwoga lõppetame timmahawast jutto nink sõwwame figile tallomehhile häd, õnneliko ajastaiga, rahho fige lähembidega, tulluliko ellaja, kaswatamist nink rohket põllofaki.

Tartun, Septembri kuul 1854.

Jessen.